

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek (sprawozdawca)

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z odwołania (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w N.

z udziałem zainteresowanych: A. Z., K. F. S., P. K., W. K., M. S., A. S., J. B., J. J.,
J. K., I. w N. i T. w B.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 czerwca 2017 r.,
zażalenia (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w N. na postanowienie Sądu
Apelacyjnego w (...)

z dnia 19 października 2016 r., sygn. akt III AUa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 października 2016 r., Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w N. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 maja 2016 r., III AUa (...) w stosunku do zainteresowanych, co do których wskazano wartość przedmiotu zaskarżenia w kwocie poniżej 10,000 zł.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożył pełnomocnik (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w N., zaskarżając je w całości, wnosząc o jego

uchylenie. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił wadliwe uznanie, że spór w sprawie koncentruje się na prawie majątkowym, skoro faktycznie rzecz dotyczy zagadnienia podlegania ubezpieczeniu społecznemu i zdrowotnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Skarga kasacyjna, jako wyjątkowy środek prawny, może być wniesiona do Sądu Najwyższego z zachowaniem reguł wymienionych w art. 398¹ – 398²¹ k.p.c. Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Oznacza to, że poza wyżej wymienionymi wyjątkami, wartość przedmiotu zaskarżenia będzie decydowała o dopuszczalności skargi kasacyjnej w każdej innej sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych.

W ocenie strony skarżącej Sąd Apelacyjny błędnie zakwalifikował przedmiotowe postępowanie, jako sprawę o prawo majątkowe, do której istnieje dolna granica wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości dziesięciu tysięcy złotych. Wynika to – zdaniem skarżącego – z faktu, że dotyczyła objęcia zainteresowanych obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tytułu zawartych przez nich umów zlecenia. Na poparcie swego stanowiska skarżący nie przytoczył poglądów judykatury, czy też stanowiska doktryny. *A priori* zakłada poprawność sformułowanego stanowiska, co jednak nie wytrzymuje próby w zestawieniu z dotychczasową ugruntowaną praktyką.

Po pierwsze, osoba wykonująca pracę na rzecz swego pracodawcy na podstawie umów cywilnych podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu jako pracownik i na tym kwestia jej ubezpieczenia się wyczerpuje. W związku tym sprawa o opłacenie przez pracodawcę składki w wysokości wynikającej z

przychodu uzyskanego przez pracownika na podstawie umowy o pracę i umowy zlecenia (lub innej umowy o świadczenie usług), wykonywanej na rzecz tego pracodawcy, dotyczy składki, gdyż przedmiotem postępowania w takiej sprawie jest jedynie ustalenie właściwej kwoty jej podstawy wymiaru. Jest to zatem sprawa o prawa majątkowe, w której o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia nie niższa niż dziesięć tysięcy złotych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2016 r., II UZ 49/16, LEX nr 2202501).

Po wtóre, przedmiot postępowania odwoławczego stanowiła decyzja „wymiarowa”, a nie decyzja o ustaleniu podlegania pracowniczym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Agregacja dwóch powyższych przesłanek niweczy stanowisko żalącego w dostateczny sposób. Jednocześnie brak pogłębionej analizy zakresu zaskarżenia, specyfiki postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych niweczy szerszy dyskurs prawny ze związłym stanowiskiem autora zażalenia. *Summa summarum* sprawa, w której wniesiono skargę kasacyjną, nie należy do spraw wymienionych w art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji w zgodzie z art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.